

Sygn. akt: I C 1953/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	sekretarka Anna Jakubiszyn

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2016 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa P. C.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. C. kwotę 57.100 zł (pięćdziesiąt siedem tysięcy sto złotych) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 9 maja 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. C. kwotę 2.855 zł (dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł (siedemnaście złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

UZASADNIENIE

Powód P. C. w pozwie złożonym do tutejszego Sądu w dniu 26 listopada 2015 roku domagał się zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 57.100,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że zawarł ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia AC pojazdu B. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...). W polisie tej wskazano wartość pojazdu na kwotę 313.700,00 zł zgodnie z katalogiem (...) oraz szczegółowo opisano tam stan pojazdu oraz wyposażenie. Powód zdecydował się na zawarcie umowy z opcją stałej wartości pojazdu oraz niepominiejszania sumy ubezpieczenia. W czasie obowiązywania odpowiedzialności strony pozwanej z tytułu AC samochód osobowy powoda uległ uszkodzeniu. Powód zgłosił to zdarzenie stronie pozwanej, która przeprowadziła postępowanie likwidacyjne szkody o nr (...). Decyzją z dnia 29 kwietnia 2015 roku strona pozwana przyznała powodowi odszkodowanie w kwocie 40.982,10 zł. Wartość rynkową samochodu określono na kwotę 256.600,00 zł na dzień sporządzenia wyceny, tj. na dzień 20 kwietnia 2015 roku. Pismem z dnia 20 maja 2015 roku strona pozwana wskazała, że na podstawie oględzin uszkodzonego pojazdu oraz wyliczenia kosztów

naprawy ustalono, że przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku jest ekonomicznie nieuzasadnione. W związku z kalkulacją pozostałości uszkodzonego pojazdu powód w dniu 2015 roku sprzedał pojazd zwycięzcy licytacji za kwotę 89.500,00 zł. Pismem z dnia 13 lipca 2015 roku powód przedłożył stronie pozwanej dowód sprzedaży wraku pojazdu i wniósł o wypłatę pozostałej części odszkodowania w kwocie 183.217,90 zł. Decyzją z dnia 28 września 2015 roku strona pozwana wskazała, że po rozpatrzeniu zgłoszonych roszczeń z tytułu szkody w pojeździe B. o nr rej. (...) przyznał odszkodowanie w kwocie 167.100,00 zł przy pomniejszeniu o wcześniejszą wypłatę 40.982,10 zł pozostało do wypłaty 126.117,90 zł. Pismem z dnia 29 września 2015 roku strona pozwana wskazała, że na podstawie ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco odszkodowanie ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia szkody pomniejszonej o wartość pozostałości. Oznacza to, że rozmiar szkody został określonych na podstawie różnicy pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym, a jego wartością w stanie uszkodzonym. Dodatkowo kolejnym pismem z dnia 29 września 2015 roku strona pozwana powołując się na art. 88 k.c. w zw. z art. 84 k.c. uchyliła się od skutków prawnych oświadczenia woli z dnia 9 kwietnia 2014 roku złożonego przy zawieraniu umowy AC o uwzględnieniu przez cały okres stałej wartości sumy ubezpieczenia i wartości pojazdu. Powód pismem z dnia 12 października 2015 roku złożył odwołanie wzywając do wypłaty pozostałej części odszkodowania w kwocie 57.100,00 zł wskazując na brak podstaw do odstąpienia od skutków umowy z 9 kwietnia 2014 roku, gdyż to strona pozwana ustaliła warunki umowy i wyceniła pojazd powoda. Pomniejszając zatem kwotę należnego powodowi odszkodowania w kwocie 224.200,00 zł o kwotę wypłaconą przez stronę pozwaną, tj. 167.100,00 zł, to do zapłaty w dalszym ciągu pozostaje kwota 57.100,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 kwietnia 2015 roku.

Strona pozwana (...) S. A. w W. w odpowiedzi na pozew z dnia 2 marca 2016 roku (k. 72- 73) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na poparcie swojego stanowiska strona pozwana wyjaśniła, że wartość pojazdu w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia została zawyżona przez pozwanego oraz że strona pozwana uchyliła się od złożonego w tym zakresie oświadczenia woli z powodu błędu co do realnej wartości pojazdu powoda. Nadto wskazała, że w niniejszej sprawie mają zastosowanie zapisy § 20 ust. 4 OWU zgodnie z którymi w przypadku szkody całkowitej odszkodowanie ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalania odszkodowania. Nie ma znaczenia wartość pojazdu z dnia zawarcia umowy ubezpieczenia.

Na rozprawie dnia 19 października 2016 r. powód(k. 140, 141) podtrzymał żądanie pozwu w całości. Wskazał, że wybrał wyższą stawkę ubezpieczenia, a pozwany wypełnił druk polisy na podstawie katalogu E.. Powód nie wywołał błędu co do wartości pojazdu. A pozwany wykrył błąd po zakończeniu likwidacji szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. C. jako klient indywidualny zawarł ze stroną pozwaną (...) S. A. w W. umowę ubezpieczenia komunikacyjnego stwierdzoną polisą seria (...) pojazdu B. (...) o nr rej. (...), nr WIN (...), rok produkcji 2012. W treści polisy na podstawie ustaleń strony pozwanej, przy uwzględnieniu stanu pojazdu i jego wyposażenia oraz zgodnie z katalogiem (...) ustalono wartość pojazdu na kwotę 313.700,00 zł. Przedmiotowa polisa była wznowieniem Polisy nr (...) zawartej w Inspektoracie w N., gdzie ustalono model, typ i wyposażenie pojazdu, które to dane przy zawieraniu przedmiotowej polisy zostały pobrane z systemu i na ich podstawie, po korekcie przebiegu, doszło do wyliczenia wartości pojazdu powoda.

Umowa została zawarta na okres od 15 kwietnia 2014 roku do 14 kwietnia 2015 roku. Powód zdecydował się na zawarcie umowy ubezpieczenia AC z opcją stałej wartości pojazdu oraz niepomniejszania sumy ubezpieczenia wraz z wariantem serwisowym.

W treści polisy zaznaczono, że powód nabył przedmiotowy pojazd jako nowy od dealera, na karoserii pojazdu nie ma śladów naprawy, a stan wnętrza pojazdu jest dobry. Przedstawiciel strony pozwanej zawierając przedmiotową umowę

nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do stanu pojazdu z chwili zawierania umowy, które miałyby mieć dodatkowy wpływ na ustaloną wartość pojazdu.

Zgodnie z § 7 ust. 1 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych ustalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. z siedzibą w W. nr (...) z 24 grudnia 2013 roku, powoływanych dalej jako „OWU” zakresem AC objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia, wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w okresie ubezpieczenia z zastrzeżeniem § 12 dotyczącego wyłączenia odpowiedzialności. Po myśli § 3 pkt 58 szkodą całkowitą jest uszkodzenie pojazdu w takim zakresie, że koszty jego naprawy ustalone według zasad określonych w § 20 ust. 2 przekraczają 70% wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania. Zgodnie z § 20 ust. 4 w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości ustalana jest indywidualnie, w zależności od rozmiarów uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów). Wartość rynkowa pojazdu to zgodnie z § 3 pkt 81, wartość pojazdu ustalana przez (...) S.A. na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki i typu, z uwzględnieniem jego pochodzenia, roku produkcji, okresu eksploatacji, wyposażenia, przebiegu, stanu technicznego i charakteru eksploatacji. Wedle § 13 ust. 1 określona w umowie AC suma ubezpieczenia odpowiada wartości pojazdu brutto.

Przepisy OWU nie przewidują dla strony powodowej, przy wyborze wariantu ubezpieczenia AC ze stałą wartością pojazdu oraz niepomniejszania sumy ubezpieczenia uprawnień do weryfikacji na etapie likwidacji szkody wartości pojazdu przyjętej w zawartej z powodem umowie ubezpieczenia AC.

Dowód:

- polisa seria (...), k. 20-22;
- OWU, k. 24-36;
- korespondencja e-mailowa pracowników strony pozwanej w kserokopii akt szkody , k. 86-89.

Pojazd powoda w dniu 8 kwietnia 2015 roku uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia drogowego, kiedy to na trasie w pobliżu K. kierujący pojazdem powoda w wyniku nagłego dostrzeżenia przebiegającego stada zwierzyny leśnej, przy słabej widoczności, stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w drzewo. W wyniku tego zdarzenia uszkodzeniu uległ błotnik przedni lewy i prawy, dach, krata wlotu powietrza, pas przedni, podłużnica przednia lewa i prawa, pokrywa przednia, reflektor przedni lewy i prawy, szyba czołowa, zawieszenie przednie oraz zderzak przedni. Od razu po zdarzeniu powód zawiadomił o nim stronę pozwaną, a pojazd powoda został odholowany przez pomoc drogową strony pozwanej.

Powód zgłosił szkodę na jego pojeździe stronie pozwanej, która wszczęła postępowanie likwidacyjne o nr (...).

W toku likwidacji szkody strona pozwana w dniu 19 maja 2015 r. sporządziła 2 kalkulacje naprawy nr (...), na podstawie których ustalono w jednej koszt naprawy pojazdu powoda na kwotę 162.647,28 zł brutto, a w drugiej na kwotę 79.344,26 zł brutto. Natomiast w wyniku sporządzonej w dniu 20 kwietnia 2015 roku wyceny nr (...) wartość pojazdu powoda brutto w stanie nieuszkodzonym ustalono na kwotę 256.600,00 zł. Z kolei według tej wyceny wartość pojazdu powoda w stanie uszkodzonym wynosi 142.300,00 zł.

Dowód:

- druk zgłoszenia szkody, k. 81-85;
- kalkulacja naprawy nr (...) z 19.05.2015 r., k. 44-57; oraz w kserokopii akt szkody k. 100-118
- wycena (...), k. 39-43.

Pismem z 29 kwietnia 2015 roku strona pozwana poinformowała powoda, że po rozpatrzeniu zgłoszonych roszczeń z tytułu szkody w jego pojeździe B. o nr rej. (...) przyznano mu odszkodowanie w kwocie 40.982,10 zł.

W piśmie z dnia 20 maja 2015 roku strona pozwana oświadczyła powodowi, że na podstawie oględzin jego pojazdu oraz wyliczenia kosztów jego naprawy ustalono, że przywrócenie jego stanu sprzed wypadku jest ekonomicznie nieuzasadnione. Strona pozwana podała przy tym, że ze względu na znaczny zakres uszkodzeń pojazdu i prawdopodobieństwo wystąpienia dodatkowych uszkodzeń nie ujętych w kalkulacji kosztów naprawy, w analizie czy zachodzi przypadek szkody całkowitej uwzględniono współczynnik uszkodzeń ukrytych w wysokości 10% kosztów naprawy. Nadto nadmieniono, że rozmiar szkody został określony na podstawie różnicy pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym a jego wartością w stanie uszkodzonym, tj.:

- wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym (brutto) – 256.600,00 zł;
- wartość pojazdu w stanie uszkodzonym (brutto) – 142.300,00 zł;
- wysokość odszkodowania (brutto) – 114.300,00 zł.

Dowód:

- pismo strony pozwanej z 29.04.2015 r., k. 13-14, k. 98-99;
- pismo strony pozwanej z 20.05.2015 r., k. 19;

W związku z ustaleniem szkody całkowitej na pojeździe powoda złożył on u strony pozwanej wniosek o zagospodarowanie pozostałości pojazdu. W wyniku przeprowadzonej licytacji pozostałości pojazdu ustalono oferenta, któremu powód miał sprzedać przedmiotowy pojazd za kwotę 89.500,00 zł.

Powód sprzedał pozostałości pojazdu wyłonionemu oferentowi R. P. za kwotę 89.500 zł dnia 10 lipca 2015 r. Pismem z dnia 13 lipca 2015 roku powód poinformował stronę pozwaną, że dokonał sprzedaży przedmiotowego pojazdu, na którą to okoliczność dołączył fakturę VAT (...) z 10.07.2015 r. wraz z adnotacją Starostwa Powiatowego w N. o zawiadomieniu o zbyciu pojazdu. Jednocześnie w piśmie tym powód wniósł o wypłatę należnego mu odszkodowania w łącznej kwocie 183.217,90 zł brutto, na którą składały się: dopłata do wysokości odszkodowania 73.317,90 zł, dopłata do wartości pojazdu w stanie uszkodzonym 52.800 zł, będąca różnicą pomiędzy ceną wraku z faktury, a wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym ustalona przez (...) oraz dopłata do wartości pojazdu z polisy (...).1000, albowiem polisa uwzględnia stałą wartość pojazdu przez cały rok trwania polisy 313.700 zł brutto.

Dowód:

- pismo (...) S. A. z dnia 29.05.2015 r. k. 18;
- pismo powoda z 13.07.2015 r. k. 16;
- faktura VAT (...) z 10.07.2015 r., k. 17.

Pismem z dnia 28 września 2015 roku strona pozwana zakomunikowała powodowi, że po rozpatrzeniu jego roszczeń z tytułu uszkodzenia jego pojazdu marki B. o nr rej. (...) przyznała mu odszkodowanie w kwocie 167.100,00 zł, które następnie zostało wypłacone.

Następnie pismem z dnia 29 września 2015 roku strona pozwana złożyła powodowi oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli z dnia 9 kwietnia 2014 roku złożonego przy zawieraniu umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco potwierdzonego polisą nr (...) o uwzględnieniu przez cały okres obowiązywania umowy stałej wartości pojazdu w wysokości 313.700,00 zł. W piśmie tym strona pozwana wskazała, że wskutek ponownej analizy materiału zgromadzonego w aktach, w ramach czynności likwidacyjnych ustalono, że wartość 313.700,00 zł

jest zawyżona i nie odpowiada realnej wartości rynkowej samochodu. W ocenie strony pozwanej powód zawierając ubezpieczenie miał świadomość, że (...) S. A. działa pod wpływem błędu w tym zakresie przez co ponownie wartość pojazdu określono na kwotę 256.600,00 zł.

W piśmie z dnia 12 października 2015 roku powód odwołał się od decyzji strony pozwanej i wezwał ją do zapłaty kwoty 57.100,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami. W odwołaniu powód wskazał, iż skoro zawarł umowę ubezpieczenia z opcją stałej wartości pojazdu, to wartość wskazana w polisie jest wiążąca dla ubezpieczyciela i nie ma podstaw do składania jakiegokolwiek oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych.

Strona pozwana zajęła stanowisko odnośnie odwołania powoda z 12 października 2015 roku w piśmie z dnia 9 listopada 2015 roku odmawiając zmiany swojego dotychczasowego stanowiska.

Dowód:

- pismo strony pozwanej z 28.09.2015 r., k. 12;
- pismo strony pozwanej z 29.09.2015 r., k. 15;
- odwołanie powoda z 12.10.2015 r., k. 23;
- pismo strony pozwanej z 09.11.2015 r., k. 37-38.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo P. C. zasługiwało na uwzględnienie niemal w całości.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, w tym także dokumentach zawartych w aktach szkody nr (...), które zostały szczegółowo opisane pod poszczególnymi elementami stanu faktycznego. Treść przedmiotowych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, jak również nie budziła zastrzeżeń Sądu, gdyż dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby i nie wykazywały oznak przerobienia czy chociażby próby zniekształcenia ich zawartości. Stąd też w ocenie Sądu stanowiły one wiarygodny materiał dowodowy nadający się do poczynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych.

Sąd oddalił zawnioskowany przez stronę powodową dowód z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia wartości pojazdu powoda z dnia ustalenia odszkodowania jako niemający znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. W tym miejscu należy wskazać, iż pojazd powoda został już w istocie wyceniony przez pracownika strony pozwanej przy zawarciu umowy ubezpieczenia AC z 9 kwietnia 2014 roku na kwotę 313.700,00 zł. Taka wartość została wciągnięta do treści umowy i uwzględniona w polisie serii (...) wystawionej przez Oddział (...) Zakładu (...) w O.. W tym miejscu należy uwypuklić także fakt, iż przedmiotowa umowa była kontynuacją (wznowieniem) poprzedniej umowy ubezpieczenia AC powoda zawartej ze stroną pozwaną, na podstawie tych samych danych dotyczących stanu pojazdu powoda i jego wyposażenia. Stąd też jakakolwiek próba wzruszenia tej wartości, w tej konkretnej sprawie, za pośrednictwem zawnioskowanego dowodu nie może mieć miejsca albowiem prowadziłoby to do naruszenia zasady swobody umów, o której mowa w art. 353¹ k.c. i autonomii składanych przy jej zawarciu przez strony oświadczeń woli.

W tym miejscu należy wskazać, iż poza sporem niniejszego postępowania pozostawał fakt odpowiedzialności strony powodowej za uszkodzenia pojazdu powoda wskutek zdarzenia z 8 kwietnia 2015 roku oraz zakwalifikowania przez stronę pozwaną w trakcie likwidacji tej szkody – jako szkody całkowitej. Sporną okazała się natomiast okoliczność dopuszczalności przez stronę pozwaną weryfikacji wartości pojazdu powoda ustalonej w umowie na kwotę 313.700,00 zł w toku likwidacji szkody nr (...).

W niniejszej sprawie odpowiedzialność strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. opiera się na przepisie art. 805 k.c. W myśl art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający

zobowiązuje się opłacić składkę. Po myśli przepisu art. 805 § 2 k.c., świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie:

1. przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku;
2. przy ubezpieczeniu osobowym - umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej.

Ponadto w niniejszej sprawie znajdą także zastosowanie postanowienia OWU umowy autocasco zawartej przez powoda ze stroną pozwaną. Bezsporne jest, iż polisa autocasco powoda obejmowała wariant stałej wartości pojazdu oraz niepominiejszania wartości odszkodowania oraz że strona pozwana zakwalifikowała szkodę z 8 kwietnia 2015 roku jako – szkodę całkowitą.

Zgodnie z § 7 ust. 1 OWU zakresem AC objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia, wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w okresie ubezpieczenia z zastrzeżeniem § 12 dotyczącego wyłączenia odpowiedzialności. Po myśli § 3 pkt 58 szkodą całkowitą jest uszkodzenie pojazdu w takim zakresie, że koszty jego naprawy ustalone według zasad określonych w § 20 ust. 2 przekraczają 70 % wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania. Zgodnie z § 20 ust. 4 w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości ustalana jest indywidualnie, w zależności od rozmiarów uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części. Wartość rynkowa pojazdu to zgodnie z § 3 pkt 81, wartość pojazdu ustalana przez (...) S.A. na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki i typu, z uwzględnieniem jego pochodzenia, roku produkcji, okresu eksploatacji, wyposażenia, przebiegu, stanu technicznego i charakteru eksploatacji. Wedle § 13 ust. 1 określona w umowie AC suma ubezpieczenia odpowiada wartości pojazdu brutto. Wedle § 3 pkt 56 lit. a suma ubezpieczenia określona w umowie AC stanowi górną granicę odpowiedzialności strony pozwanej na wszystkie wypadki ubezpieczeniowe, które zaszły w okresie ubezpieczenia.

Przepisy OWU nie przewidują dla strony pozwanej, przy wyborze wariantu ubezpieczenia AC ze stałą wartością pojazdu oraz niepominiejszania sumy ubezpieczenia, uprawnień do weryfikacji wartości pojazdu przyjętej w zawartej z powodem umowy ubezpieczenia AC w toku likwidacji szkody. Wynika z tego, że strona pozwana nie była w żaden sposób legitymowana do dokonania ponownej weryfikacji wartości pojazdu powoda na etapie likwidacji szkody nr (...). Nawet jeżeli faktycznie w trakcie zawierania umowy ubezpieczenia AC pojazdu powoda z 9 kwietnia 2014 roku wartość pojazdu została zawyżona, to okoliczność ta w żadnym wypadku nie może obciążać powoda. Brak jest bowiem jakichkolwiek dowodów na to, że powód mógł świadomie, np. podając nieprawdę co do stanu technicznego jego pojazdu czy jego historii, wprowadzić przedstawiciela strony pozwanej w błąd przy wycenie przedmiotowego pojazdu. To pracownik strony pozwanej – jako podmiotu profesjonalnego trudniącego się zawieraniem tego rodzaju umów cywilnoprawnych – dokonał wyceny wartości pojazdu powoda na podstawie danych zawartych w systemie (...) i to on ustalił jego wartość na dzień zawarcia umowy na kwotę 313.700,00 zł. Nawet jeśli strona pozwana dopatruje w tym jakichkolwiek niekorzystnych dla siebie skutków, to należy wskazać, że prawo nie zabrania zawierania umów niekorzystnych – zwłaszcza w odniesieniu do podmiotów profesjonalnych jak strona pozwana.

W kontekście powyższego należy wskazać także, że brak jest również obiektywnych przesłanek uprawniających stronę pozwaną do uchylenia się od skutków prawnych swojego oświadczenia woli z dnia 9 kwietnia 2014 roku złożonego przy zawieraniu umowy AC z powodem o uwzględnieniu przez cały okres umowy stałej wartości sumy ubezpieczenia i wartości pojazdu.

Zgodnie z art. 84 § 1 k.c. w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, **gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo**

gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej.

Z kolei przepis art. 84 § 2 k.c. stanowi, że można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny).

Zestawienie treści powołanych przepisów z ustalonym w sprawie stanem faktycznym prowadzi do oczywistego wniosku, że uchylenie się przez stronę pozwaną od złożonego przez siebie oświadczenia woli z dnia 9 kwietnia 2014 roku złożonego przy zawieraniu umowy AC z powodem o uwzględnieniu przez cały okres umowy stałej wartości sumy ubezpieczenia i wartości pojazdu nie może uzyskać doniosłości prawnej. Strona pozwana w żaden sposób nie została bowiem wprowadzona przez powoda w błąd co do wartości jego pojazdu. Wręcz przeciwnie kalkulacji tej wartości przy wznawianiu umowy ubezpieczenia AC przedmiotowego pojazdu dokonał pracownik strony powodowej przy użyciu profesjonalnego katalogu (...) i to na podstawie danych podanych przez powoda jeszcze przy zawarciu poprzedniej umowy ubezpieczenia. Brak jest zatem jakichkolwiek podstaw do przypisania powodowi jakiegokolwiek formy zawinienia w tym aspekcie i uznania, że powód, chociażby bez swojej winy wywołał po stronie powodowej błąd co do rzeczywistej wartości jego pojazdu w dniu zawarcia umowy. W tym stanie rzeczy próba uchylenia się przez stronę pozwaną od omawianego oświadczenia woli na podstawie art. 88 § 1 k.c. nie mogła okazać się prawnie doniosła i tym samym należało uznać, że strona pozwana nie uchyliła się skutecznie od treści zaciągniętego na siebie zobowiązania.

W związku z powyższym i dokonany przez powoda wyborem wariantu stałej wartości pojazdu oraz niepominięcia sumy ubezpieczenia – za co strona pozwana wyliczyła odpowiedniej wysokości składkę ubezpieczeniową – wyłącznie wartość pojazdu ustalona w umowie na kwotę 313.700,00 winna być brana zgodnie z OWU pod uwagę przy wyliczaniu należnego powodowi odszkodowania za zdarzenie z 8 kwietnia 2015 roku jako wartość pojazdu powoda przed wypadkiem. W związku z tym pominięcie wartości pojazdu powoda w toku postępowania likwidacyjnego i tym samym należnego mu odszkodowania za szkodę całkowitą było na gruncie łączącego strony stosunku prawnego bezpodstawne. Z tych względów Sąd uwzględniając: ustaloną przez strony pierwotnie wartość pojazdu - 313.700,00 zł, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym – 89.500,00 zł uznał, że należne powodowi odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej z dnia 8 kwietnia 2015 roku winno wynieść 224.200,00 zł. Biorąc zatem pod uwagę wypłacone powodowi dotychczas odszkodowanie w wysokości 167.100,00 zł do zapłaty przez stronę pozwaną na rzecz powoda w dalszym ciągu z tego tytułu pozostaje kwota 57.100,00 zł, którą Sąd uwzględniając powództwo niniejszym wyrokiem zasądził.

Orzeczenie w przedmiocie odsetek od zasądzonej kwoty za okres od 9 maja 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku podyktowane jest przepisem 481 § 2 zd. 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym do 1 stycznia 2016 roku, czyli do czasu wejścia w życie ustawy z 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.1830), powoływanej dalej jako „ustawa zmieniająca”.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W myśl art. 481 § 2 zd. 1 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Powód domagał się a odsetek od dochodzonego roszczenia od dnia 30 kwietnia 2015 roku, czyli od dnia następującego po dacie, w której strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność jedynie co do kwoty 40.982,10 zł. W ocenie Sądu powód błędnie jednak upatruje się daty wymagalności swojego roszczenia, albowiem w świetle regulacji art. 871 § 1 k.c. ubezpieczyciel swoje świadczenie winien spełnić w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Na gruncie niniejszej sprawy zawiadomienie o wypadku strona pozwana otrzymała już w dniu jego zajścia zdarzenia wywołującego szkodę, tj. 8 kwietnia 2015 roku, o czym świadczy fakt, że to ubezpieczyciel zapewnił powodowi usługi pomocy drogowej w celu odholowania jego pojazdu. Z tego też względu roszczenie powoda o odszkodowanie stało się najwcześniej wymagalne po upływie 30 dni liczonych od dnia 8 kwietnia 2015 roku, a więc z dniem 9 maja

2015 roku. Tę datę zatem Sąd przyjął jako datę początkową uprawniającą powoda do naliczania należnych mu odsetek wywołanych opóźnieniem w spełnieniu swojego świadczenia przez stronę pozwaną. Wobec tego Sąd oddalił powództwo powoda co do roszczenia w zakresie odsetek sprzed daty 9 maja 2105 roku.

Ustawa zmieniająca wprowadziła zmiany, m.in. w zakresie przepisu art. 481 k.c. Zmieniony został przede wszystkim § 2 art. 481 k.c. wprowadzający, tzw. „odsetki ustawowe za opóźnienie”, w myśl którego, jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego (wynoszącej 1,5%) i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzyciel jest oprocentowany według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Po myśli art. 481 § 2¹ k.c. maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie).

Jednocześnie ustawodawca w art. 56 ustawy zmieniającej przesądził, że do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

W myśl art. 57 ustawy zmieniającej, ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem art. 50, art. 51 i art. 54, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Z tych względów Sąd zasądza odsetki ustawowe od przyznanej powodowi kwoty za opóźnienie za okres od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty był związany aktualnie obowiązującą treścią przepisu art. 481 § 2¹ k.c. i zasądził za ten okres ustawowe odsetki za opóźnienie.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania uzasadnia przepis art. 100 zd. 2 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego uwzględnienia żądań Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Strona pozwana przegrała niniejsze postępowanie niemal w całości, za wyjątkiem niewielkiej części roszczenia dotyczącego odsetek, w związku z czym należało od niej na rzecz powoda zasądzić całość kosztów procesu poniesionych przez powoda. Na powyższe koszty złożyły się: koszty opłaty sądowej od pozwu w kwocie 2.855,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600,00 zł zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t., z późn. zm.) oraz koszty opłaty skarbowej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.